

10.12.89

FOLIA FORESTALIA

METSÄNTUTKIMUSLAITOS
THE FINNISH FOREST RESEARCH INSTITUTE
HELSINKI 1989

739

Pekka Ripatti & Aarne Reunala

YKSITYISMETSÄLÖIDEN LUKUMÄÄRÄN KEHITYS REKISTERI-
TIETOJEN PERUSTEELLA

Utvecklingen av antalet privata skogsbruksenheter på basen av
registeruppgifter
Development of the number of private forest holdings in Finland

METSÄNTUTKIMUSLAITOS

METSÄNTUTKIMUSLAITOS
THE FINNISH FOREST RESEARCH INSTITUTE

Osoite: Unioninkatu 40 A
Address: SF-00170 Helsinki, Finland

Puhelin: (90) 661 401
Phone:

Telex: 121286 metla sf
Telefax: (90) 625 308

Ylijohtaja: <i>Director:</i>	Professori <i>Professor</i>	Eljas Pohtila
Julkaisujen jakelu: <i>Distribution of publications:</i>	Kirjastonhoitaja <i>Librarian</i>	Liisa Ikävalko-Ahvonen
Julkaisujen toimitus: <i>Editorial office:</i>	Toimittajat <i>Editors</i>	Seppo Oja Tommi Salonen

Metsäntutkimuslaitos on maa- ja metsätalousministeriön alainen vuonna 1917 perustettu valtion tutkimuslaitos. Sen päätehtävänä on Suomen metsätaloutta sekä metsävarojen ja metsien tarkoituksenmukaista käyttöä edistävä tutkimus. Metsäntutkimustyötä tehdään lähes 800 hengen voimin yhdeksällä tutkimusosastolla ja kymmenellä tutkimus- ja koeasemalla. Tutkimus- ja koetoimintaa varten laitoksella on hallinnassaan valtion-metsiä yhteensä n. 150 000 hehtaaria, jotka on jaettu 17 tutkimusalueeseen ja joihin sisältyy kaksi kansallis- ja viisi luonnonpuistoa. Kenttäkokeita on käynnissä maan kaikissa osissa.

The Finnish Forest Research Institute, established in 1917, is a state research institution subordinated to the Ministry of Agriculture and Forestry. Its main task is to carry out research work to support the development of forestry and the expedient use of forest resources and forests. The work is carried out by means of 800 persons in nine research departments and ten research stations. The institute administers state-owned forests of over 150 000 hectares for research purposes, including two national parks and five strict nature reserves. Field experiments are in progress in all parts of the country.

FOLIA FORESTALIA 739

Metsäntutkimuslaitos. Institutum Forestale Fenniae. Helsinki 1989

Pekka Ripatti & Arne Reunala

YKSITYISMETSÄLÖIDEN LUKUMÄÄRÄN KEHITYS REKISTERITIEDOJEN PERUSTEELLA

Utvecklingen av antalet privata skogsbruksenheter på basen av registeruppgifter

Development of the number of private forest holdings in Finland

Approved on 8.9.1989

SISÄLLYS

ALKUSANAT	3
1. JOHDANTO	3
2. KÄSITTEET	4
3. YKSITYISMETSÄLÖIDEN LUKUMÄÄRÄN TIETOLÄHTEET	5
31. Viranomaisten ylläpitämät rekisterit	5
32. Rekisterien luotettavuus	6
4. YKSITYISMETSÄLÖIDEN LUKUMÄÄRÄ 1950-LUVUN JÄLKEEN	7
41. Kehitys 1960- ja 1970-luvuilla yleisten maatalouslaskentojen sekä maa- ja metsätilarekisterin perusteella	7
42. 1980-luku verohallituksen maatilarekisterin mukaan	8
5. TULOSTEN TARKASTELU	9
KIRJALLISUUS – LITTERATUR	11
SAMMANFATTNING	12
LIITETAULUKOT – BILAGETABELLER	13

RIPATTI, P. & REUNALA, A. 1989. Yksityismetsälöiden lukumäärän kehitys rekisteritietojen perusteella. Sammanfattning: Utvecklingen av antalet privata skogsbruksenheter på basen av registeruppgifter. Abstract: Development of the number of private forest holdings in Finland. *Folia Forestalia* 739. 23 p.

Tutkimuksessa esitellään yksityismetsälöiden lukumäärän kehityksestä saatavissa olevia rekisteritietoja. Verohallituksen maatilarekisterin, maatilahallituksen maa- ja metsätalarekisterin ja valtakunnan metsien inventoinnin tietojen perusteella arvioidaan, että 1960-luvulla ja sen jälkeen Suomessa on syntynyt noin 20 000 uutta yksityismetsälöä kymmenvuosittain. Metsälöiden lukumäärän jatkuvaan seurantaan soveltuu parhaiten verohallituksen maatilarekisteri. Sen mukaan Suomessa oli vuonna 1988 431 000 yli 1 hehtaarin kokoista yksityismetsälöä. Pienimpiä, metsänhoitomaksua maksamattomia metsälöitä oli 136 000 ja niillä oli metsämaata 491 000 hehtaaria. Jos pirstoutuminen jatkuu nykyisellä vauhdilla, niin vuonna 2000 metsälöitä on kaikkiaan noin 450 000, joista kolmasosa ei maksa metsänhoitomaksua.

Available statistics on the number of private forest holdings are presented. On the basis of farm register of the National Board of Taxes, farm and forest register of the National Board of Agriculture and the national forest inventory it is estimated that the number of forest holdings has increased by 20 000 every decade since 1950's. The farm register of the National Board of Taxes is most suitable for continuous monitoring of dismemberment. According to it, in 1988 there were in Finland 431 000 private forest holdings with a minimum of one hectare of forest land. 136 000 holdings, with a total of 491 000 hectares of forest land, were so small that they were exempted from the payment of the obligatory forest management fee. If dismemberment continues with the present pace, the number of forest holdings will grow to 450 000 in the year 2000.

Keywords: private forests, dismemberment
ODC 92+923

Authors' address: The Finnish Forest Research Institute, Department of Forest Economics, PL 37, SF-00381 Helsinki, Finland.

ISBN 951-40-1073-6
ISSN 0015-5543

Jyväskylä 1989. Kirjapaino Oma Ky.

ALKUSANAT

Yksityismetsälöiden pienuuden haittoihin metsätalouden kannalta on kiinnitetty huomiota monilla tahoilla. Luotettavaa numero-tietoa yksityismetsälöiden määrän kehityk-sestä ja mahdollisesta pirstoutumisesta on kuitenkin ollut niukalti saatavilla.

Tähän ongelmaan kiinnitettiin huomiota syksyllä 1988, jolloin johtaja Jan Heinon (Centralskogs-nämnden Skogskultur) aloit-teesta perustettiin työryhmä pohtimaan mah-dollisuuksia hankkia täsmällisempiä tietoja pirstoutumisesta. Työryhmään kuuluivat toi-mialapäällikkö Tapani Honkanen (Keskus-metsälautakunta Tapijo), osastopäällikkö As-ko Niemi (Maataloustuottajain Keskusliitto), MMT Arne Reunala (Metsäntutkimuslaitos) ja Ph.D. Ashley Selby (Metsäntutkimuslai-tos). Ryhmä päätti selvittää olemassa olevien rekistereiden antamat mahdollisuudet metsä-löiden lukumäärän kehityksen selvittämisek-si ja palkkasi tutkimusavustajaksi, Tapijon ja Skogskulturin tuella, LuK Pekka Ripatin

Helsingin yliopiston maantieteen laitokselta. Hän teki työn Metsäntutkimuslaitoksen kan-santaloudellisen metsäekonomian tutkimus-suunnalla Ashley Selbyn ohjaamana.

Kun työn tuloksena saatiin kootuksi ennen julkaisematonta tietoa yksityismetsien pirs-toutumiskehityksestä, pidettiin tietojen jul-kaisemista hyödyllisenä metsäsektorin eri osapuolten tarpeisiin.

Ryhmän jäsenten lisäksi työtä koskevia asiantuntevia neuvoja on saatu professori Päiviö Riihiseltä ja ylitarkastaja Lasse Lové-nilta. Käsikirjoituksen lukivat ja varteenotet-tuja näkökohtia esittivät osastopäällikkö Jou-ko Mäkelä ja MML Pentti Hyttinen sekä use-at kansantaloudellisen metsäekonomian tut-kimussuunnan tutkijat. Ruotsinkielisen teks-tin laati johtaja Jan Heino ja englanninkieli-sen tekstin tarkasti Ph.D. Ashley Selby. Kä-sikirjoituksen viimeistelystä vastasi Arne Reunala ja sen painokuntoon saattamisesta Anna-Kaisa Korhonen.

1. JOHDANTO

Yksityismetsien pirstoutumisella tarkoitetaan yksityisten (yksityishenkilöt, kuolinpesät ja yhtymät, ks. s. 5) omistamien metsälöiden jakautumista pienemmiksi omistusyksiköik-si. Tämän lisäksi pirstoutumisella voidaan tarkoittaa metsälöiden jakautumista useisiin erillisiin metsäpalstoihin.

Metsätaloudessa on yleensä kiinnitetty huomiota metsälöiden kokoon, kun taas maanmittaushallinnon piirissä on tarkasteltu ennen kaikkea metsien kiinteistörakennetta. Metsätalouden kannalta haitallisina on pidet-ty etenkin nauhamaisia metsäpalstoja, enk-laavien rikkomia metsäalueita ja ulkometsä-palsta-alueita. Maanmittaushallituksen in-ventoinnissa vuonna 1987 löydettiin 578 700 hehtaaria metsäalueita, joita pidettiin haitalli-sesti pirstoutuneina (Kantee 1988).

Pirstoutumista on Suomessa tapahtunut etenkin asutustoimenpiteiden yhteydessä 1920-luvulla ja toisen maailmansodan jäl-keen 1940- ja 1950-luvuilla. Yksityismetsät

eivät kuitenkaan ole pirstoutuneet pelkästään poikkeusaikoina, sillä tilat pirstoutuvat jatku-vasti perinnönjakojen ja metsätalokappojen yhteydessä. Jossain määrin tapahtuu myös tilojen suuruusrationalisointia, kun niille oste-taan lisämaata vapaiden markkinoiden kau-poilla, maatilahallituksen välityksellä ja maanmittaushallituksen tilusjärjestelyillä.

Metsien pirstoutumista pidetään eräänä metsätalouden keskeisenä ongelmana. Sillä on nähty olevan muun muassa (Metsä 2000 -ohjelma 1985, 99) seuraavia kielteisiä vaiku-tuksia:

- metsänhoidon ja puunkorjuun kustannukset nousevat,
- puun tarjonta heikkenee,
- metsäteollisuuden puuhuolto vaikeutuu,
- puuntuotannon lisäämismahdollisuudet heikkenevät,
- metsäorganisaatioiden palvelumahdollisuudet heikke-nevät,
- metsänomistajien yhteistyö hankaloituu.

Näiden erilaisten haittojen merkityksestä ei ole täsmällistä tietoa. Eräs tuore arvio esite-

tään Karppisen ja Hännisen (1989) tutkimuksessa, jossa on vertailtu eri tekijöiden vaikutusta raakapuun tarjontaan Etelä-Suomen yksityismetsistä 1980-luvun alkupuolella. Pienimmillä 5-10 hehtaarin tiloilla hakkuut olivat keskimäärin 2,2 m³/ha/v kun ne yli 10 hehtaarin tiloilla olivat 3,2 m³/ha/v. Siten jokainen hehtaari, joka on siirtynyt 5–10 hehtaarin kokoluokkaan, on vähentänyt hakkuuta yhden kuutiometrin.

Karppisen ja Hännisen arvion mukaan metsälökoon pienenemisellä on suurempi vaikutus puun tarjontaan kuin esimerkiksi metsänomistajakunnan ikääntymisellä tai virkistys- ja asuntotilojen ja perikuntien määrän lisääntymisellä. Huomattavankin pirstoutumisen vaikutus puun tarjontaan jää kuitenkin melko vähäiseksi. Jos 5–10 hehtaarin tilojen osuus yksityismetsien pinta-alasta nousisi nykyisestä 5 prosentista 15 prosenttiin, yksityismetsien puun tarjonta pieneneisi 3,2 %.

Metsä 2000 -ohjelman mukaan pirstoutuminen pitäisi pysäyttää ja lainsäädännöllisin ja muin toimenpitein pitäisi pyrkiä siihen, että metsälöiden keskikokoa voitaisiin kasvat-
taa. Ohjelmassa ehdotetaan muun muassa 10 hehtaaria pienempien tilojen lohkomisen ja halkomisen kieltämistä, suuruusrationalisoinnin tehostamista ja vaihtoehtoisten metsänomistusmuotojen kehittämistä.

Pirstoutumisen haittoja on tarkasteltu usein aikaisemminkin, alkaen Osaran (1936) Suomen pienmetsätaloutta koskevasta tutkimuksesta. Vuonna 1970 metsälönkokotoimikunta julkaisi mietintönsä (Metsälön koko... 1970), jossa se ehdotti lukuisia toimenpiteitä, muun muassa uusien metsänomistusmuotojen kehittämistä pirstoutumisen ehkäisemiseksi. Maanmittaushallitus on kiinnittänyt huomiota kiinteistörakenteen parantamiseen (Mustonen 1987, Kantee 1988) etenkin kapeilla nauhamaisilla metsäpalsta-alueilla. Yksityismetsälöiden koosta on myös saatu tietoja monissa yksityismetsiä koskevissa tut-

kimuksissa (mm. Järveläinen 1988).

Tyypillistä tähänastisille tutkimuksille ja selvityksille on ollut pirstoutumista koskevien numerotietojen vähäisyys. Esimerkiksi Metsä 2000 -ohjelmassa pirstoutumisen merkitystä perusteltiin sillä, että metsänomistajatutkimusten mukaan tilojen keskimääräinen koko pieneni 36 hehtaarista 33 hehtaariin vuosina 1971-1976. Parempia tietoja ei ollut käytettävissä.

Tietojen puute saattaa olla eräs syy siihen, että pirstoutumisen ehkäisemisessä ei ole käytännössä edistytty. Osittain tiedot ovat jopa olleet ristiriitaisia ja saattaneet antaa sellaisenkin kuvan, että tilanne olisi paranemassa. Esimerkiksi maatilahallituksen tilastojen mukaan yli kahden hehtaarin kokoisten yksityismetsälöiden lukumäärä väheni 1970-luvulla 352 000:sta (yleinen maatalouslaskenta 1969) 311 000:een (maa- ja metsätalarekisteri 1979).

Pirstoutumisen puuntuotannolle aiheuttamat haitat ovat vain osa pirstoutumisen yhteiskunnallista merkitystä. Toisessa vaakakupissa ovat pirstoutumisen hyödyt, joista merkittävimpiä lienevät yksityistaloudelliset hyödyt ja tunnearvot ositetun tilan uudelle omistajalle. Yhteiskunnallisiakin hyötyjä pirstoutumisella saattaa olla kuten esimerkiksi se, että entistä laajemmat väestöryhmät tulevat metsänomistajiksi, mikä edistää metsällisen tiedon kulkua kaupungistuvassa yhteiskunnassa. Laaja omistus pohja voidaan myös nähdä myönteisenä suomalaisten tasa-arvon kannalta. On kuitenkin selvää, että jos pirstoutuminen olennaisesti heikentää puuntuotannon taloudellista perustaa, niin tällaiset välilliset hyödyt jäävät paljolti merkityksettömiksi.

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on kerätä yksityismetsien lukumäärän kehityksestä saatavissa olevat rekisteritiedot ja tarkastella niiden luotettavuutta ja käyttökelpoisuutta pirstoutumiskehityksen kuvaamisessa.

2. KÄSITTEET

Perinteisesti metsätaloudessa *metsälöllä* on tarkoitettu hallinnollisesti ja organisaatioltaan itsenäistä metsätalouden kohteena olevaa talousyksikköä. Siihen voi sisältyä useiden maarekisteritilojen metsiä, mikäli ne ovat saman omistajan hallussa ja käsitellään

samana kokonaisuutena (Lihtonen 1959, 10).

Metsälötilastojen eräänä ongelmana on se, että eri tilastoissa käytetään erilaisia käsitteitä. Eroja on esimerkiksi tilastoon otettavien tilojen minimipinta-aloissa ja siinä, luetaan-ko yhden omistajan eri kunnissa olevat tilat

yhdeksi vai useammaksi metsälöksi.

Verohallituksen maatilarekisterin yksikkö on omistajakohtainen *maatila*. Vuokraoikeuden nojalla hallitut alueet eivät kuulu vuokralle ottajan maatalaan. Maatilan muodostavat molempien puolisoitten yhdessä tai erikseen omistamat tilat tai määräalat miehen kotikunnassa. Muissa kunnissa puolisoitten omistamat alueet muodostavat oman maatilansa. Rekisterin perusyksikköön ei siten voi kuulua alueita useasta kunnasta.

Metsälöllä tarkoitetaan verohallituksen mukaan sellaista yhden omistajan hallussa olevaa tilaa, joka sijaitsee yhdessä kunnassa ja jonka pinta-ala on vähintään yksi (1) hehtaari kasvullista metsämaata.

Maatilahallituksen maatilarekisterissä maatilalla tarkoitetaan yhtenä kokonaisuutena hoidettavaa tilaa, jolla on peltoa tai puutarhaa vähintään yksi (1) hehtaari. Toisin kuin verohallinnon rekisterissä maatilahallituksen maatala-käsite sisältää myös vuokratut pelot.

Maatilahallituksen mukaan *metsälö* on sellainen tila, jota hoidetaan yhtenä kokonaisuutena ja jolla tulee olla vähintään kaksi (2) hehtaaria kasvullista metsämaata. Toisin kuin verohallinnon metsälöön, tilaan voi kuulua alueita useasta eri kunnasta.

Maanmittaushallituksen maarekisterissä olevilla *maarekisteritiloilla* tarkoitetaan kiinteistöjä, joilla on kiinteistörajat. Yksi metsälö voi pitää sisällään useita maarekisteritiloja.

Metsälö muodostuu usein monesta *metsäpalstasta*. Se on yhtenäinen metsäalue, jota voi rajoittaa jokin luonnoneste kuten esimerkiksi puro ja se voi myös rajoittua kiinteistörajanaan. *Enklaavi* on erillisaalue, joka kuuluu hallinnollisesti ja taloudellisesti omaan kuntaansa huolimatta siitä, että se sijaitsee vieraan kunnan rajojen sisällä. *Ulkometsäpalsta* on suurehko, yhtenäinen enklaavialue, joka sijaitsee kaukana, usein kymmenien kilometrien päässä, metsänomistajan kotipalstoista.

Yksityismetsälöllä tarkoitetaan yksityishenkilöiden, kuolinpesien ja yhtymien omistamia metsälöitä.

Yksityishenkilöitä ovat luonnolliset yksityishenkilöt.

Kuolinpesä on kuolleen henkilön jäämistöstä käytetty virallinen nimitys siihen asti, kunnes perinnönjako on suoritettu. *Perikunta* on vainajan perillisistä käytettävä kollektiivinen nimitys.

Yhtymällä tarkoitetaan kahden tai useamman henkilön omistuksessa olevaa yhteenliittymää, joka toimii osakkaidensa lukuun.

3. YKSITYISMETSÄLÖIDEN LUKUMÄÄRÄN TIETOLÄHTEET

31. Viranomaisten ylläpitämät rekisterit

Verohallituksen maatilarekisteri on perustettu vuonna 1977 ja se sisältää perustiedot maatalousmaan ja metsän tuottojen sekä verotusarvojen laskentaa varten. Rekisteriin on tallennettu tiedot kaikista verovelvollisista, jotka omistavat sellaisia maa- ja metsätiloja, joilla voidaan maatalatalouden tuloverolain (543/67) mukaisesti harjoittaa maatalataloutta (Sillanpää 1984, 16). Rekisteristä tulostetaan vähintään kerran vuodessa maatilalaskennan tilasto.

Rekisteristä on laadittu myös yksityismetsälöiden tilasto, jossa metsälöt on luokiteltu tilakokoluokittain ja sen mukaan, maksavatko niiden omistajat metsänhoitomaksua, neljännesmaksua, vai ovatko tilat metsänhoitomaksusta vapaita. Tilasto on laskettu vuodes-

ta 1980 lähtien nimellä ”Metsää omistavat maatilat” ja se on saatavissa lääneittäin, metsälautakunnittain ja kunnittain.

Maatilahallituksessa siirryttiin 1970-luvulla kymmenen vuoden välein toistetuista maatalouslaskennoista pysyvien rekistereiden ylläpitoon. Vuonna 1975 perustetussa *maatilarekisterissä* ovat maatilat, joilla on peltoa tai puutarhaa vähintään yksi (1) hehtaari. Rekisterissä ovat myös maatilojen metsätiedot. *Metsätalarekisterissä* ovat puolestaan pelkät metsätilat eli ne tilat, joilla on alle yksi hehtaari peltoa tai puutarhaa ja vähintään kaksi (2) hehtaaria kasvullista metsämaata. Kaikkia yksityismetsiä koskevat tiedot saadaan näistä kahdesta rekisteristä yhdistetystä *Maa- ja metsätalarekisteristä*.

Metsätalarekisteri on perustettu 1970-luvun alkupuolella ja se on luonteeltaan maati-

larekisteriä täydentävä tietoaaineisto (Sillanpää 1984, 12). Metsätilarekisteristä on julkaistu metsälautakunnittain luokiteltu tilasto vuonna 1979.

Metsätilarekisterin tiedot on tarkoitus täydentää viiden vuoden välein, josta noin kolmen vuoden kuluessa julkaistaan metsätilarekisterin tilasto. Rekisteri ei siten täytä yleistä ajantasavaatimusta, jonka mukainen valmistumisaika on yksi vuosi (Maataloustilastojen ... 1983, 42). Vuoden 1984 kyselyn tietoja ei vielä ole koostettu.

Maanmittaushallituksen maarekisteri sisältää kaikki kiinteistörajat omaavat alueet, lukuunottamatta niitä kaupunkien asemakaava-alueita, jotka on merkitty tonttikirjaan. Rekisterin ylläpito on jatkuvaa ja sen tiedot kootaan vuosittain ilmestyvään maanmittauksen vuositilastoon. Tilat on luokiteltu kokoluokittain ja tiedot ovat saatavissa vuodesta 1924 lähtien. Maarekisteriä ylläpidetään kylittäin ja kunnittain. Maarekisterin pitämisestä on säädetty jakolain 35. luvussa. Maarekisteritiloja ei ole luokiteltu maankäyttölajeittain, joten metsälöt eivät ole sieltä erotettavissa.

32. Rekistereiden luotettavuus

Verohallituksen maatilarekisteri sisältää yli yhden (1) hehtaarin metsälöt ja se on siten kattavampi kuin maatilahallituksen rekisteri. Verohallituksen rekisterin luotettavuutta on tutkittu Kainuussa (Häkkiä & Voutilainen 1984). Tutkimuksessa verotoimistojen maatilaluetteloiden mukaisia pinta-aloja verrattiin kuntien virallisiin maapinta-aloihin. Kattavuudeksi saatiin koko Kainuun osalta 98,8 %. Vähäinen ero johtuu siitä, että maatilaluettelosta puuttuvat alle yhden hehtaarin metsälöt ja sellaiset tilat, joilla ei maatilatalouden tuloverolain mukaisesti voi harjoittaa maatilataloutta.

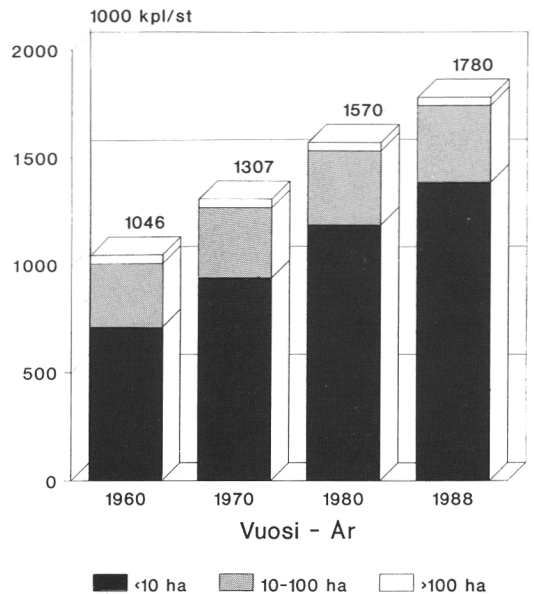
Valtakunnan metsien inventoinnin mukaan metsämaan osuus on Kainuussa toistakymmentä prosenttiyksikköä suurempi kuin veroluokituksiin pohjautuvissa maatilaluetteleissa. Tämä johtuu veroluokituksen vanhentuneisuudesta (Häkkiä & Voutilainen 1984, 16-17). Myös maataloustilastojen koordinoitutyöryhmän (1983, 92) mukaan maankäyttömuotojen pinta-aloissa voi olla vanhentuneiden veroluokitusten osalta epätarkkuuksia, mutta kunnissa, joissa on uudet luokitukset, tiedot ovat tarkkoja (Sillanpää

1984, 20).

Maatilahallituksen maa- ja metsätilarekisterin mukaan yksityismetsälöiden lukumääräksi vuonna 1979 arvioitiin 311 390, kun se verohallituksen maatilarekisterin mukaan oli vuonna 1980 satatuhatta enemmän eli 411 044. Tässä tutkimuksessa ei pystytty täsmällisesti selvittämään, mistä näin suuri ero johtuu, mutta syitä on joka tapauksessa useita:

- Maa- ja metsätilarekisteristä puuttuu, valtakunnan metsien inventointiin verrattuna, 2-3 miljoonaa hehtaaria yksityismetsiä.
- Maatilahallituksen luvuista puuttuvat tilat, joilla on 1-2 hehtaaria metsämaata. Niitä lienee noin 30 000-50 000 kappaletta.
- Maatilahallituksen arviota pienentää se, että yhden omistajan kaikki, myös muissa kunnissa sijaitsevat tilat, merkitään rekisterissä yhdeksi metsälöksi. Verohallituksen tilastossa muissa kunnissa sijaitsevat tilat luetaan eri metsälöiksi. Noin 14 % Etelä-Suomen metsänomistajista omistaa metsää kahdessa tai useammassa kunnassa (Karppinen & Hänninen 1989).

Maa- ja metsätilarekisterissä on lisäksi eräitä muita vähäisiä virhelähteitä, jotka jonkin verran pienentävät tilalukumäärää. Tiloja jää esimerkiksi pois siten, että tilanosia myytäessä tai tiloja ositettaessa uusia omistajia ja viljelijöitä ei aina saada rekisterin piiriin. Erityisesti perinnönjaon yhteydessä kaikkia uusia omistajia ei tiedusteluilla saada selvitettyä.

Kuva 1. Tilojen lukumäärä 1960-1988 maanmittaushallituksen maarekisterin mukaan.

Bild 1. Antalet lägenheter enligt jordregistret av lantmäteristyrelsen.

Tilastojen erot johtunevat siten pääasiassa metsälö -käsitteen eroista. Kun metsätilarekisterin tietoja on verrattu verotoimistojen maataluetteloihin, ne on havaittu yleensä yhtäpitäviksi. Joitakin maarekisteritiloja on puuttunut metsätilarekisteristä. Metsätilarekisterissä ei vielä ole päästy aivan yleisissä maatalouslaskennoissa tuotetun tiedon luotettavuuden tasolle (Sillanpää 1984).

Maatilahallituksen rekisterin puutteena yksityismetsien pirstoutumisen seuranta ajatellen on lisäksi se, että siitä koostetaan tiedot kovin harvoin – viiden vuoden välein – ja silloinkin tulokset saadaan usean vuoden vii-

veellä.

Rekisteriyksiköiden lukumäärän ja maapinta-alan suhteen voidaan *maanmittaushallituksen maarekisteriä* pitää erittäin luotettavana. Metsätalouden tilarakenteen kuvaamiseen se ei kuitenkaan sovi, koska rekisteritiloja ei ole eroteltu maankäyttölajeittain. Metsälöitä ei maarekisteristä kyetä erottamaan senkään takia, että metsälöt muodostuvat usein monesta, keskimäärin 1,9 rekisteritilasta (Vesikallio 1974, 5).

Kokonaisuutena maarekisteri antaa selkeän kuvan tilojen jatkuvasta pirstoutumisesta Suomessa (kuva 1).

4. YKSITYISMETSÄLÖIDEN LUKUMÄÄRÄ 1950-LUVUN JÄLKEEN

41. Kehitys 1960- ja 1970-luvuilla yleisten maatalouslaskentojen sekä maa- ja metsätilarekisterin perusteella

Sotien jälkeinen asutustoiminta jatkui aina 1960-luvulle asti. Tämän jälkeen alkoi yhteiskunnassamme voimakas rakennemuutos ja siksi on mielekästä aloittaa yksityismetsälöiden lukumäärän seuraaminen vuoden 1959 maatalouslaskennasta. Maatalouslaskentojen (1959, 1969) ja maa- ja metsätilarekisterin (1979) ohella yksityisen metsänomistuksen kehityksestä on saatavissa tietoja valtakunnan metsien inventoinneista. Tiedot on koottu taulukkoon 1.

Taulukko 1. Arvio yksityismetsälöiden lukumäärän kehityksestä 1959-1979 yleisten maatalouslaskentojen, maa- ja metsätilarekisterin ja valtakunnan metsien inventoinnin vertailun perusteella.

Tabell 1. Uppskatning av utvecklingen av antalet privata skogsbruksenheter 1959-79 på basen av jämförelse mellan de allmänna lantbruksräkningarna, jord- och skogsbruksregistret och riksskogstaxeringen.

Yksityismetsät – Privata skogar	Vuosi - År		
	1959	1969	1979
Yleisen maatalouslaskennan ja maa- ja metsätilarekisterin mukaan – Enligt den allmänna lantbruksräkningen och jord- och skogsbruksregistret			
– Metsämaata – Skogsmark milj. ha	11,04	11,35	9,85
– Metsälöiden lukumäärä – Antal skogsbruksenheter	330 004	352 263	311 390
Valtakunnan metsien inventoinnin mukaan – Enligt riksskogstaxeringen			
– Metsämaata – Skogsmark milj. ha	..	12,20	12,65

Maatalouslaskentojen ja maa- ja metsätilarekisterin mukaan 1960-luvulla syntyi noin 22 000 uutta yksityismetsälöä. Sen sijaan 1970-luvulla kehitys näyttäisi kääntyneen siten, että metsälöiden lukumäärä pienentyi 352 000:sta 311 000:een.

Luvut antavat kuitenkin virheellisen kuvan, sillä ne eivät ole sellaisinaan vertailukelpoisia. Vuosina 1959 ja 1969 pinta-aloissa oli mukana metsämaan lisäksi myös kitumaa, kun 1979 maa- ja metsätilarekisterissä on pelkkä metsämaan pinta-ala ja sen mukainen tilalukumäärä. Lukujen perusteella ei siten voida tehdä päätelmiä metsälöiden lukumäärän kehityksestä 1970-luvulla.

Luotettava kuva metsäpinta-alojen kehityksestä saadaan valtakunnan metsien inventoinneista. Niiden mukaan yksityismetsien pinta-ala lisääntyi 1970-luvulla 12,20 miljoonasta hehtaarista 12,65 miljoonaan hehtaariin. Tällä perusteella voidaan arvioida, että yksityismetsälöiden lukumäärä pysyi vähintään ennallaan 1970-luvulla.

Maarekisterin perusteella tiedetään lisäksi, että yleinen tilojen pirstoutumiskehitys jatkui Suomessa 1970-luvulla. Uusia rekisteritiloja syntyi 1970-luvulla yhtä paljon (264 000 kappaletta) kuin 1960-luvullakin (261 000 kappaletta). Siten voidaan melko luotettavasti arvioida, että yksityismetsälöiden lukumäärä lisääntyi 1970-luvulla suunnilleen yhtä paljon kuin 1960-luvulla. Täsmällistä numerollista arviota metsälöiden lukumäärän lisääntymisestä ei kuitenkaan ole mahdollista esittää.

Lievää hidastumista pirtoutumisessa on 1970-luvulla saattanut tapahtua sen takia, että asutustoiminta, joka perustui maanhankintalakiin (1945) ja maankäyttölakiin (1958), päätti käytännössä 1960-luvulla.

42. 1980-luku verohallituksen maatilarekisterin mukaan

1980-luvun kehitystä kuvaavat parhaiten verohallituksen maatilarekisterin vuosittain tulostettavat tilastot. Niiden metsäpinta-alat eivät olennaisesti poikkea valtakunnan metsien inventoinnin pinta-aloista. Vähäiset erot johtuvat luokitteluperusteiden muutoksista ja vanhentuneista veroluokituksista.

Rekisterin mukaan vuonna 1988 Suomessa oli 431 000 yli yhden hehtaarin kokoista yksityismetsälöä.

Vuosina 1980-1988 yksityismetsälöiden lukumäärä on lisääntynyt 20 164:lla (taulukko 2 ja kuva 2). Lisäys on ollut samaa suuruusluokkaa kuin 1960- ja 1970-luvuillakin. Vuodessa Suomeen syntyy runsaat 2 000 uutta yksityismetsälöä.

Taulukko 2. Yksityismetsälöiden lukumäärä 1980-1988 metsälautakunnittain verohallituksen maatilarekisterin mukaan.

Tabell 2. Antalet privata skogsbruksenheter 1980-1988 skogsnämndsvis enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

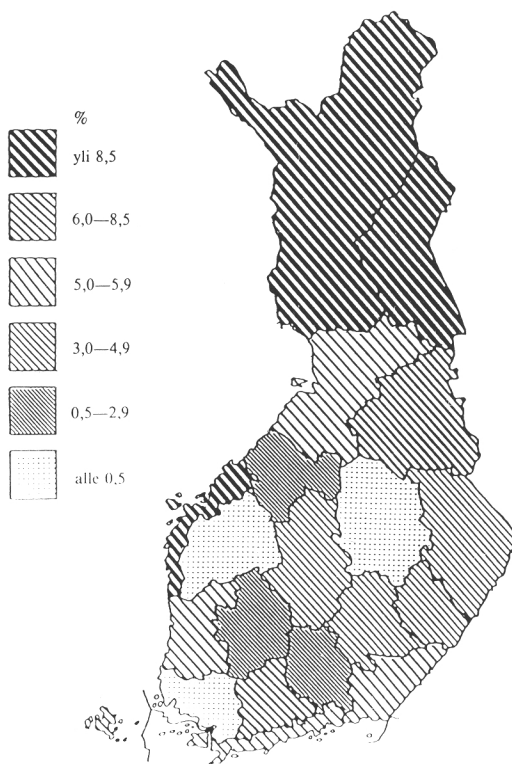
Metsälautakunta Skogsnämnd	Lukumäärä Antal		Muutos 1980-88 Förändring	
	1980	1988	kpl st	%
Åland	3273	3558	285	8,7
Helsingfors	12349	13048	699	5,7
Lounais-Suomi	27414	27358	-56	-0,2
Satakunta	28341	29769	1428	5,0
Uusimaa-Häme	19403	20636	1233	6,4
Pirkanmaa-Häme	24140	24767	627	2,6
Itä-Häme	17179	17376	197	1,2
Etelä-Savo	19773	20480	707	3,6
Etelä-Karjala	22092	23331	1239	5,6
Itä-Savo	12000	12316	316	2,6
Pohjois-Karjala	26485	27671	1186	4,5
Pohjois-Savo	30039	31059	1020	3,4
Keski-Suomi	25777	27113	1336	5,2
Etelä-Pohjanmaa	39596	39468	-128	-0,3
Österbotten	22045	24075	2030	9,2
Keski-Pohjanmaa	18593	18691	98	0,5
Kainuu	13340	14393	1053	7,9
Pohjois-Pohjanmaa	23907	25556	1649	6,9
Koillis-Suomi	9576 ¹⁾	10612	1036	10,8
Lappi	17316	19931	2615	15,1
Koko maa - Hela landet	411044	431208	20164	4,9

1) vuosi - ar 1981

Nopeimmin pirstoutumassa näyttävät olevan Pohjois-Suomen ja ruotsinkieliset alueet. Sen sijaan Lounais-Suomessa, Etelä- ja Keski-Pohjanmaalla metsät eivät ole pirstoutuneet 1980-luvulla.

Liitetaulukoissa 1-21 (sivut 13-23) esitetään yksityismetsälöiden lukumäärien kehitys vuosina 1980-1988 metsälautakunnittain. Pirstoutumista osoittaa pienimpien tilojen lisääntyminen. Koko maassa metsänhoitomaksua maksamattomat tilat lisääntyivät 8 291:lla, alle 5 hehtaarin tilat 3 487:lla ja 5-19,9 hehtaarin tilat 8 871:lla.

Myös suurten tilojen lukumäärä on kasvanut, mikä osoittaa, että suuruusrationalisointia on myös jatkuvasti tapahtunut. Ainoa tilakokoluokka, jossa tilojen lukumäärä on 1980-luvulla vähentynyt, on 20-49,9 hehta-

Kuva 2. Yksityismetsälöiden lukumäärän prosenttinen muutos 1980-1987 metsälautakunnittain verohallituksen maatilarekisterin mukaan (Lähde: Ripatti 1989).

Bild 2. Den procentuella förändringen i antal privata skogsbruksenheter 1980-1987 skogsnämndsvis enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister (Källa: Ripatti 1989).

rin tilat. Kokonaisuutena metsänomistus on siten jossain määrin äärevöitymässä, kun pienimpien ja suurimpien tilojen osuus lisääntyy.

Metsälöiden keskimääräiseen pinta-alaan tilalukumäärän lisääntyminen on toistaiseksi vaikuttanut hyvin vähän. Verohallituksen rekisterin mukaan keskimääräinen metsämaan ala oli 27,1 hehtaaria vuonna 1980 ja 26,6 hehtaaria vuonna 1988.

Näin vähäinen muutos keskipinta-alassa johtuu siitä, että metsämaan ala on lähinnä metsänparannuksen seurauksena lisääntynyt 11,14:stä 11,46 miljoonaan hehtaariin. Siten metsämaan alan lisääntyminen on lähes kokonaan kompensoinut tilalukumäärän lisääntymisen.

Tilalukumäärien kehityksessä on eräitä hyppäksenomaisia muutoksia, jotka saattavat johtua tilastointivirheistä tai perusteiden muuttumisesta. Koillis-Suomen metsälautakunnassa metsämaan ala lisääntyi tilaston mukaan lähes 200 000 hehtaarilla vuodesta 1980 vuoteen 1981 ja on sen jälkeen pysynyt suunnilleen vakiona. Pohjois-Savossa vuonna 1987 metsälöiden lukumäärä pieneni 6 % edellisvuodesta ja nousi 1988 taas entiselle tasolle. Tilastosta ei selviä, mistä tällaiset äkilliset, trendistä poikkeavat yksittäiset muutokset johtuvat.

Toisenlainen äkillinen muutos on metsänhoitomaksua maksamattomien metsälöiden lukumäärän väheneminen noin 9 000:lla vuodesta 1987 vuoteen 1988, kun niiden määrä oli siihen asti tasaisesti lisääntynyt. Vastaa-vasti metsänhoitomaksua maksavien alle 5 hehtaarin ja 5–19,9 hehtaarin tilojen luku-

määrä lisääntyi 11 500:lla. Samalla metsänhoitomaksua maksamattomien metsälöiden pinta-ala putosi takaisin vuoden 1980 tasolle.

Muutos johtuu siitä, että valtioneuvosto päätti muuttaa verokuutiometrin rakenteen paremmin metsien todellista rakennetta vastaavaksi (Valtioneuvoston... 1987). Muutoksen perustana olivat vuonna 1982 verotuslakiin tehty muutos (314/82) ja valtakunnan metsien tuoreimmat inventointitiedot. Tilojen lukumääriin ja pinta-aloihin muutos ei vaikuttanut, mutta se aiheutti huomattavan siirtymän siten, että noin 9 000 tilaa ja lähes 100 000 hehtaaria joutui metsänhoitomaksun piiriin.

Metsänomistajien lukumäärä on pienempi kuin metsälöiden lukumäärä, koska samalla omistajalla voi olla metsälöitä kahdessa tai useammassa kunnassa. Tällaisia omistajia on Karppisen ja Hännisen (1989) mukaan Etelä-Suomessa noin 14 %. Tällä perusteella voidaan arvioida, että metsänomistajien lukumäärä on noin 380 000.

Metsää omistavia henkilöitä on tätä enemmän, sillä noin 20 % yksityismetsälöistä kuuluu perikunnille ja perheyhtymille (Järveläinen 1988). Niitä on siten noin 75 000. Niissä on keskimäärin kuusi jäsentä, joten osakas-metsänomistajia on kaikkiaan 450 000. Kun tähän lisätään yksittäisten omistajien määrä, noin 300 000, saadaan kaikkien yli yhden hehtaarin metsää omistavien henkilöiden kokonaisuudeksi 750 000. Metsänomistajien lukumäärä nousee tästä vielä huomattavasti, jos mukaan lasketaan muut perheenjäsenet avio- ja perintöoikeuden perusteella.

5. TULOSTEN TARKASTELU

Tilojen lukumäärän kehityksestä on saatavissa tietoa maanmittaushallituksen, maatilahalituksen ja verohallituksen rekistereistä.

Maanmittaushallituksen maarekisteri antaa luotettavan kuvan kaikkien rekisteritilojen lukumäärän jatkuvasta kasvusta, mutta koska metsälöt eivät ole sieltä erikseen erotettavissa, rekisteri ei ole käyttökelpoinen metsälöiden lukumäärän seurantaan.

Maatilahallituksen maa- ja metsätalarekisterin heikkoutena yksityismetsälöiden lukumäärän seurannassa ovat tilastojen tulostami-

sen pitkä aikaväli – toistaiseksi on tulostettu vasta vuoden 1979 tiedot – ja rekisterin kattavuudessa olevat puutteet.

Parhaan pohjan yksityismetsälöiden lukumäärän seurantaan tarjoaa nykyisin *verohallituksen maatilarekisteri*, jonka etuna on se, että uudet tiedot saadaan vuosittain ja tiedot kuvaavat luotettavasti yksityismetsälöiden lukumääriä, pinta-aloja ja niiden kehitystä.

Verohallituksen rekisterissä on joitakin vähäisiä heikkouksia. Metsälautakunnittaisissa tilastoissa on eräitä hyppäksenomaisia muu-

toksia (Koillis-Suomi 1980, Pohjois-Savo 1987), joissa voi epäillä virhettä. Tilastointiin liittyvistä virheistä saattaa myös johtua koko maan yksityismetsäalan trendistä poikkeava pieneneminen vuosina 1983 ja 1984 (liitetaulukko 21). Kokonaisuutena verohallituksen luvut näyttävät kuitenkin luotettavilta.

Toisena käytännön ongelmana on verohallituksen metsälö-käsite, joka on erilainen kuin metsä- ja maataloustilastoissa perinteisesti käytetty käsite. Metsälön alaraja on yksi hehtaari, kun se maatilahallituksella on kaksi hehtaaria ja yksityismetsänomistajatutkimuksissa usein (esim. Järveläinen 1988) viisi hehtaaria. Verohallituksen metsälöiden lukumäärää nostaa myös se, että saman omistajan eri kunnissa sijaitsevat tilat lasketaan omiksi metsälöikseen. Näiden syiden takia metsälöiden lukumäärä on verohallituksen rekisterissä huomattavasti suurempi kuin mitä tähän asti on yleensä arvioitu.

Eräs hankaluus verohallituksen tilastossa on jossain määrin hämärä tilakokoluokittelu pienimmissä luokissa. Epätasällisyyttä aiheuttaa ennen kaikkea luokka "Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt", jonka määrittelyperusteena on metsälön puuntuottokyky (alle 20 verokuutiometriä vuodessa). Sen seurauksena luokassa on metsälöitä, joiden koko vaihtelee yhdestä lähes kahteenkymmeneen hehtaariin eri puolilla maata. Metsälörakenteen täsmällisen kuvauksen kannalta olisi hyödyllisempää, jos kaikki metsälöt luokiteltaisiin metsämaan pinta-alan mukaan ja pienten metsälöiden luokkaväli olisi nykyistä tiheämpi esimerkiksi seuraavasti: 1–1,9 ha, 2–4,9 ha, 5–9,9 ha, 10–19,9 ha.

Verohallituksen maatilarekisterin erityisiä etuja ovat, että

- se sisältää tietoa pienimmistä, 1-2 hehtaarin metsälöistä, jota ei ennen ole ollut saatavissa,
- se antaa uutta tietoa metsälöiden lukumäärän kehityksestä. Pirstoutumisen seurannan kannalta on olennaista, että tiedot saadaan joka vuosi metsälautakunnittain.

Eri tilastolähteiden perusteella näyttää siltä, että yksityismetsälöiden lukumäärä on lisääntynyt jokseenkin tasaista vauhtia 1960-luvulta lähtien. Metsälöiden lukumäärä on lisääntynyt joka vuosikymmenellä noin 20 000:lla. Mikäli pirstoutumisen jatkuu samaa vauhtia, on Suomessa vuonna 2000

- noin 450 000 yli 1 hehtaarin kokoista yksityismetsälöä,
- noin 300 000 pientä alle 20 hehtaarin kokoista yksityismetsälöä, joista noin 150 000 - 160 000 keskimää-

- rin 4 hehtaarin kokoisia kääpiömetsälöitä, joista ei makseta metsänhoitomaksua,
- noin 400 000 metsänomistajaa (joista osalla on metsälöitä useassa kunnassa).

Tämän selvityksen perusteella yksityismetsien lukumäärän lisääntyminen ei lyhyellä aikavälillä ehkä ole ollut niin huolestuttavaa, kuin usein on pelätty. Vaikka 1980-luvulla on syntynyt 20 000 uutta metsälöä, niin metsälöiden keskikoko on pienentynyt vain puolella hehtaarilla 26,6 hehtaariin. Tämä johtuu siitä, että samanaikaisesti tilalukumäärän lisääntymisen kanssa yksityisten omistaman metsämaan määrä on lisääntynyt kaikkiaan noin 320 000 hehtaaria. Muutosten vaikutukset ovat siten kumonnet toisensa. Samanlainen vaikutus on ollut sillä, että pienten tilojen lisääntymisen vastapainona myös suurimpien tilojen määrä on lisääntynyt.

Rekisteritietojen perusteella ei voida luotettavasti arvioida sitä, mikä merkitys metsälöiden lukumäärän lisääntymisellä on metsätalouden kannalta. Tämä johtuu siitä, että tutkimustuloksia metsälökoon vaikutuksesta metsänhoitoon ja hakkuisiin on hyvin vähän käytettävissä.

Jos arvioidaan, että vuosittain syntyvillä metsänhoitomaksua maksamattomilla ja alle 10 hehtaarin tiloilla hakkuut jäävät yhden kuutiometrin pienemmiksi hehtaarilla kuin suuremmilla tiloilla (Karppinen & Hänninen 1989), merkitsisi se noin 10 000 kuutiometrin vähennystä hakkuissa vuosittain. Vuonna 2000 yksityismetsien vuotuiset hakkuut jäisivät noin 100 000–150 000 m³ pienemmiksi kuin nykyisen tilarakenteen vallitessa. Yksityismetsien nykyisistä hakkuista se on noin 0,2–0,3 %.

Pirstoutumisen merkityksen perusteltu arviointi hakkuiden ja yleensä metsätalouden ja metsien käytön kannalta edellyttää yksityiskohtaisempaa tutkimusta. Lisätutkimukset olisivat tarpeen myös sen takia, että metsälörekisterit eivät kuvaa metsälöiden kiinteistö-rakennetta kuten metsäpalstojen lukumäärää, sijaintia ja muotoa. Tällä on oma, ehkä metsälökoko huomattavampikin vaikutus metsien käyttöön. Tunnettuja ovat esimerkiksi Pohjanmaan kapeiden nauhamaisten palstojen aiheuttamat vaikeudet (Kantee 1988).

Rekisterit eivät myöskään kerro, mitkä olisivat oikeita keinoja pirstoutumisen ehkäisemiseksi. Jos pirstoutumista halutaan ehkäistä, niin jatkuvan seurannan lisäksi tarvitaan erillisiä tutkimuksia pirstoutumisen syistä ja mekanismeista.

KIRJALLISUUS – LITTERATUR

- Häkkiä, M. & Voutilainen, A. 1984. Maanomistusolojen kehityksestä sekä yksityismaanomistuksen rakennemuutoksesta ja sen ajallisista vaikutuksista Kainuussa. Oulun yliopiston Pohjois-Suomen tutkimuslaitoksen julkaisuja C 52. 134 s.
- Jakolaki. Suomen asetuskokoelma, numero 604/1951.
- Järveläinen, V-P. 1988. Hakkuumahdollisuuksien käyttöön vaikuttavat tilakohtaiset tekijät maan länsi- ja itäosissa. Summary: Factors affecting the use of the allowable cut in Western and Eastern parts of Finland. Folia Forestalia 707. 64 s.
- Kantee, L. 1988. Suomen yksityismetsien pirstoutuneisuus ja siitä aiheutuvien haittojen vähentäminen sekä jatkuvan pirstoutumisen estäminen. Muistio. Maanmittaushallitus, Helsinki. 14 s.
- Karppinen, H. & Hänninen, H. 1989. Yksityistilojen hakkuumahdollisuuksien käyttö Etelä-Suomessa. Summary: The use of the allowable drain in nonindustrial private woodlots in Southern Finland. Käsikirjoitus. Metsätutkimuslaitos, Helsinki. 118 s. + liitteet.
- Lihtonen, V. 1959. Metsätalouden suunnittelu ja järjestely. WSOY, Helsinki. 355 s.
- Maanhankintalaki. Suomen asetuskokoelma, numero 396/1945.
- Maankäyttölaki. Suomen asetuskokoelma, numero 353/1958.
- Maatalouslaskenta 1990. 1988. Lantbruksräkningen 1990. Komiteamietintö 18:1988. Maa- ja metsätalousministeriö, Helsinki. 93 s. + 11 liitettä.
- Maataloustilastojen koordinoituyöryhmän raportti. 1983. Maatilahallitus, Helsinki.
- Maatilaräkisteri 1980. 1983. SVT XL III: 1/1983. Maatilahallitus, Helsinki.
- Maatilatalouden tuloverolaki. Suomen asetuskokoelma, numero 593/1967.
- Metsä 2000 -ohjelman ensimmäinen kymmenvuotiskausi 1986–1995. 1988. Maa- ja metsätalousministeriö, Helsinki. 56 s.
- Metsä 2000 -ohjelman pääraportti 1985. Talousneuvosto. Helsinki. 189 s.
- Metsälön koko ja metsätalouden rationalisointi. 1970. Summary: Size of woodlot and operational efficiency. Metsälönkokotoimikunnan mietintö. Helsingin yliopiston metsäteknologian laitoksen tiedonantoja 6. 101 s.
- Metsätilastoa I, Metsävaranto. 1967. Folia Forestalia 32. 67 s.
- Metsätalastollinen vuosikirja 1972. 1973. SVT XVII A: 5, Folia Forestalia 195. 229 s.
- Metsätalastollinen vuosikirja 1975. 1977. SVT XVII A: 8, Folia Forestalia 295. 217 s.
- Metsätalastollinen vuosikirja 1985. 1986. SVT XVII A: 17, Folia Forestalia 660. 238 s.
- Mustonen, O. 1987. Selvitys metsien kiinteistöraakenteesta. Maanmittaushallitus, Helsinki. 26 s.
- Osara, N.A. 1936. Suomen pienmetsätalous. Referat: Die Kleinwaldwirtschaft in Finnland. Communicationes Instituti Forestalis Fenniae 21 (1). 486 s.
- Ripatti, P. 1989. Suomen yksityismetsien pirstoutuminen. Helsingin yliopiston maantieteen laitoksen pro gradu -tutkielma. Konekirjoite. 90 s.
- Sillanpää, J. 1984. Maatilatalouden rakenteen kehittämistoiminnassa käytettävät tilastolliset tiedot ja niiden luotettavuus. Maatilahallituksen julkaisuja n:o 12. 94 s.
- Valtioneuvoston päätös metsätaloudesta saatujen tulojen verotuksessa noudatettavista tuottoerusteista. N:o 998, 17.12.1987.
- Vesikallio, H. 1974. Yksityismetsälöiden alueelliset yhendymisratkaisut puunkorjuun ja metsänhoitotöiden kustannusten kannalta. Summary: Regional cooperation in farm forests. Possibilities to control the cost of wood harvesting and silvicultural operations. Acta Forestalia Fennica 135. 51 s.
- Yleinen maatalouslaskenta 1959. 1962. Yleinen osa. SVT III: 3/1962.
- Yleinen maatalouslaskenta 1969. 1971. Yleinen osa. SVT III: 66/1971.

Total of 27 references

SAMMANFATTNING

Splittringen av privata skogsbruksenheter har många negativa följder för idkande av skogsbruk. Tillförlitliga sifferuppgifter om hur strukturen för de privata skogsbruksenheter utvecklas har varit knapphändiga. Bilden av en eventuell splittringstrend har således blivit oklar.

För att utreda möjligheterna att skaffa mera exakta data om splittringen bildade representanter för central-skogsnämnderna, MTK (de finska lantbruksproducenternas centralförbund) och Skogsforskningsinstitutet hösten 1988 en arbetsgrupp. Gruppen beslöt med hjälp av förefintliga register utreda hur skogsbruksenheter utvecklas. Nat.kand. Pekka Ripatti anställdes för detta arbete med finansiellt stöd av centralskogsnämnderna. Utredningen genomfördes på Skogsforskningsinstitutets forskningsavdelning för skogsekonomi under översyn av Ashley Selby, medan Aarne Reunala svarade för manuskriptets slutgiltiga utformning.

Uppgifter om fastighetsplittringen står att få i lantmäteristyrelsens, jordbruksstyrelsens och skattestyrelsens register. Lantmäteristyrelsens jordregister ger uppgifter om alla registerfastigheter, men då skogsbruksenheter inte kan särskiljas lämpar sig inte detta register för utredning av splittringen. Jordbruksstyrelsens register över jord- och skogsbrukslägenheter täcker inte alla fastigheter och statistikresultat sammanställs sällan på basen av dessa register. Den senaste sammanställningen är från år 1979.

Skattestyrelsens gårdsbruksregister ger den bästa grunden för en kontinuerlig uppföljning av skogsfastighetsstrukturen. Uppgifter erhålls varje år både om antalet privata skogsbruksenheter och om hur stora arealer dessa omfattar. Smärre fel torde dock kunna uppträda i uppgifterna för de olika skogsnämnderna. Ett problem med de olika registren är de varierande definitionerna på skogsägande fastighet eller skogsbruksenhet: i skattestyrelsens statistik är den nedre gränsen en hektar och i jordbruksstyrelsens statistik två hektar och i en del undersökningar om privata skogsägare fem hektar. Om samma ägare har fastigheter i olika kommuner räknas dessa enligt skattestyrelsens definition som skilda skogsbruksenheter. Av dessa orsaker är antalet skogsbruksenheter enligt skattestyrelsens register betydligt större än vad som tidigare har uppskattats.

Skattestyrelsens register delar in de skogsägande fastigheterna in skogsbruksenheter som betalar och som inte

betalar skogsvårdsavgift. Gränsen för erläggande av skogsvårdsavgift är 20 skattekubikmeter per år. I klassen "skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift" ingår därför fastigheter som i storlek varierar mellan en och närmare tjugo hektar. Av dessa fanns det år 1988 totalt 136 000, vilka hade en sammanlagd areal på 491 000 hektar. Totalantalet skogsbruksenheter över en hektar uppgick till 431 000.

På basen av olika statistiska källor ser det ut som om splittringen har framskridit med rätt jämn fart sedan 1960-talet. För varje årtionde har det i hela landet uppstått ungefär 20 000 skogsbruksenheter. Om splittringen fortsätter i samma takt, vilket verkar sannolikt, om motåtgärder inte fås till stånd, kommer det i Finland att år 2000 finnas

- cirka 450 000 privata skogsbruksenheter som är över en hektar,
- cirka 300 000 små privata skogsbruksenheter som är under 20 hektar, av vilka 150 000–160 000 är dvärgfastigheter på i genomsnitt fyra hektar och utan skyldighet att betala skogsvårdsavgift,
- cirka 400 000 skogsägare, av vilka en del har skogsbruksenheter i flera kommuner.

På basen av denna utredning kan dras den slutsatsen, att splittringen av de privata skogarna kanske inte har varit så oroväckande som det ofta har befarats. Trots att det har uppstått 20 000 nya skogsbruksenheter på 1980-talet, har medelstorleken förblivit nästan oförändrad och är enligt skattestyrelsens register i detta nu knappt 27 hektar. Detta beror på att arealen skogsmark har ökat med totalt cirka 320 000 hektar samtidigt som antalet fastigheter har ökat. Effekterna av förändringarna har således tagit ut varandra. På samma sätt har ökningen av små fastigheter uppvägs av att också de största fastigheterna har ökat i antal.

Under alla omständigheter hålles den ständiga ökningen av de minsta fastigheterna och antalet skogsägare på att småningom undergräva basen för ett planmässigt skogsbruk. Statistiken innehåller inte uppgifter om vilka medel som vore de rätta att förhindra splittringen. För att kunna förhindra splittringen behövs det kontinuerlig uppföljning och också separata undersökningar om orsakerna till splittring och dess mekanismer.

Liitetaulukko 1. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Ahvenanmaan maakunnassa.

Bilagetabell 1. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i landskapet Åland enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Ahvenanmaa - Åland

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) <i>storlek</i>	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain <i>Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass</i>								
< 5	0	177	183	189	187	190	185	186	277
5 - 19,9	706	1048	1053	1044	1050	1052	1054	1053	1053
20 - 49,9	575	572	578	566	562	557	565	557	556
50 - 99,9	187	186	190	197	198	198	193	195	198
100 - 199,9	33	31	30	31	29	28	30	29	30
200 - 499,9	1	1	1	1	1	2	1	2	1
> 500	1	1	0	0	0	0	0	0	0
yhteensä (kpl) <i>sammanlagt (st)</i>	1503	2016	2035	2028	2027	2027	2028	2022	2115
metsämaata (ha) <i>skogsmark</i>	44909	47650	47446	47466	47166	47126	47164	47091	47740

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt <i>Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift</i>									
kpl - st	1770	1270	1307	1347	1461	1459	1464	1504	1443
metsämaata (ha) <i>skogsmark</i>	5727	2424	2490	2550	2731	2731	2747	2815	2475

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	3273	3286	3342	3375	3488	3486	3492	3526	3558
metsämaata kaikkiaan (ha) <i>skogsmark totalt</i>	50636	50074	49936	50016	49897	49857	49911	49906	50215
keskimääräinen metsälökoko (ha) <i>genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten</i>	15,47	15,24	14,94	14,82	14,31	14,30	14,29	14,15	14,11

Liitetaulukko 2. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Helsingin metsälautakunnassa.

Bilagetabell 2. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Helsingfors skogsråd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Helsinki - Helsingfors (ruotsinkielinen - svenskspråkig)

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) <i>storlek</i>	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain <i>Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass</i>								
< 5	173	169	170	172	170	168	180	178	349
5 - 19,9	4244	4216	4217	4184	4182	4157	4144	4105	4224
20 - 49,9	2337	2341	2336	2324	2318	2300	2310	2314	2288
50 - 99,9	745	741	745	743	744	737	751	754	764
100 - 199,9	240	240	238	251	244	238	238	242	241
200 - 499,9	81	82	79	74	75	77	76	79	83
> 500	29	26	26	28	26	28	31	32	31
yhteensä (kpl) <i>sammanlagt (st)</i>	7849	7815	7811	7776	7759	7705	7730	7704	7980
metsämaata (ha) <i>skogsmark</i>	254650	251583	250415	251534	249803	251121	253353	258676	258009

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt <i>Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift</i>									
kpl - st	4500	4665	4722	4852	5051	5006	5142	5322	5068
metsämaata (ha) <i>skogsmark</i>	12718	12722	12871	13288	13259	13253	13586	13861	12469

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	12349	12480	12533	12628	12810	12711	12872	13026	13048
metsämaata kaikkiaan (ha) <i>skogsmark totalt</i>	267368	264305	263286	264822	263062	264374	266939	272537	270478
keskimääräinen metsälökoko (ha) <i>genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten</i>	21,65	21,18	21,01	20,97	20,54	20,80	20,74	20,92	20,73

Liitetaulukko 3. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Lounais-Suomen metsälautakunnassa.

Bilagetabell 3. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Sydvästra-Finlands skogsråd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Lounais-Suomi - Sydvästra-Finland

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	697	695	686	684	697	695	685	700	1121
5 - 19,9	11378	11341	11312	11291	11205	11147	11091	11022	11154
20 - 49,9	3982	3992	3996	4015	3986	3974	4002	3975	3976
50 - 99,9	1009	1000	1012	1006	989	982	989	983	989
100 - 199,9	253	249	243	249	253	248	244	250	252
200 - 499,9	60	67	66	65	61	63	64	62	64
> 500	11	9	8	9	9	10	11	13	14
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	17390	17353	17323	17319	17200	17119	17086	17005	17570
metsämaata (ha) skogsmark	376773	378217	375973	376099	372346	370674	371162	370258	376814

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	10024	10047	10169	10154	10271	10294	10355	10391	9788
metsämaata (ha) skogsmark	23430	23512	23680	23639	23784	23785	24035	23793	20966

Metsälöitä kaikkiaan - Skogbruksenheter totalt									
kpl - st	27414	27400	27492	27473	27471	27413	27441	27396	27358
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	400203	401729	399653	399738	396130	394459	395197	394051	397780
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	14,60	14,66	14,54	14,55	14,42	14,39	14,40	14,38	14,54

Liitetaulukko 4. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Satakunnan metsälautakunnassa.

Bilagetabell 4. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Satakunda skogsråd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Satakunta - Satakunda

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	363	409	416	417	425	420	421	420	629
5 - 19,9	9896	10260	10209	10163	10233	10192	10203	10156	10547
20 - 49,9	5640	5801	5797	5801	5726	5714	5714	5677	5666
50 - 99,9	1538	1595	1600	1614	1616	1618	1621	1627	1651
100 - 199,9	337	341	349	353	340	343	350	346	358
200 - 499,9	75	80	79	78	76	76	75	73	73
> 500	15	15	19	17	17	17	18	17	19
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	17864	18501	18469	18443	18433	18380	18402	18316	18943
metsämaata (ha) skogsmark	472655	488725	496927	492908	487178	487123	487980	485323	492574

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	10477	10938	11085	11093	11302	11285	11400	11445	10862
metsämaata (ha) skogsmark	28880	29783	30025	30167	30552	30463	30684	30696	26428

Metsälöitä kaikkiaan - Skogbruksenheter totalt									
kpl - st	28341	29439	29554	29536	29735	29665	29802	29761	29769
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	501535	518508	526952	523075	517730	517586	518664	516019	519002
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	17,70	17,61	17,83	17,71	17,41	17,45	17,40	17,34	17,43

Liitetaulukko 5. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Uusimaa-Hämeen metsälautakunnassa.

Bilagetabell 5. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Nyland-Tavastlands skogsnämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Uusimaa-Häme - Nyland-Tavastland

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	840	868	876	889	913	924	953	961	1225
5 - 19,9	8203	8185	8153	8138	8098	8011	7989	8019	8018
20 - 49,9	3786	3764	3793	3776	3750	3734	3701	3683	3653
50 - 99,9	1123	1146	1139	1157	1150	1140	1142	1146	1144
100 - 199,9	349	353	346	346	347	356	352	346	344
200 - 499,9	78	78	75	74	72	74	79	73	77
> 500	17	16	20	24	23	24	24	30	28
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	14396	14410	14402	14404	14353	14263	14240	14258	14489
metsämaata (ha) skogsmark	367076	370563	374769	379349	374334	374966	373954	384065	382240

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	5007	5499	5593	5695	5939	6018	6150	6319	6147
metsämaata (ha) skogsmark	9651	10115	10264	10487	10906	10988	11228	11475	10458

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	19403	19909	19995	20099	20292	20281	20390	20577	20636
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	376727	380678	385033	389836	385240	385954	385182	395540	392698
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	19,42	19,12	19,26	19,40	18,98	19,03	18,89	19,22	19,03

Liitetaulukko 6. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Pirkka-Hämeen metsälautakunnassa.

Bilagetabell 6. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Birka-Tavastlands skogsnämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Pirkka-Häme - Birka-Tavastland

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	570	598	589	598	622	618	635	645	962
5 - 19,9	9088	9062	9038	9028	9009	8952	8977	8926	9069
20 - 49,9	5539	5552	5548	5528	5531	5506	5468	5424	5402
50 - 99,9	1757	1738	1739	1747	1739	1719	1735	1746	1741
100 - 199,9	580	573	586	574	575	583	575	580	568
200 - 499,9	146	147	146	147	143	142	146	143	149
> 500	23	24	27	28	23	20	20	23	20
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	17703	17694	17673	17650	17642	17540	17556	17487	17911
metsämaata (ha) skogsmark	530696	533260	537444	537945	530507	526613	527731	533842	526082

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	6437	6577	6793	6900	7100	7130	7231	7270	6856
metsämaata (ha) skogsmark	14398	14856	15180	15254	15660	15870	16236	16270	14064

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	24140	24271	24466	24550	24742	24670	24787	24757	24767
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	545094	548116	552624	553199	546167	542483	543967	550112	540146
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	22,58	22,58	22,59	22,53	22,07	21,99	21,95	22,2	21,81

Liitetaulukko 7. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Itä-Hämeen metsälautakunnassa.

Bilagetabell 7. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Östra Tavastlands skogsnämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Itä-Häme - Östra Tavastland

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	370	383	389	403	409	403	407	407	578
5 - 19,9	6092	6153	6166	6162	6163	6112	6097	6092	6096
20 - 49,9	4809	4810	4801	4785	4761	4732	4722	4711	4704
50 - 99,9	1627	1616	1629	1637	1643	1641	1646	1640	1639
100 - 199,9	517	522	516	523	517	512	514	518	519
200 - 499,9	160	152	150	148	139	133	134	131	131
> 500	23	22	22	20	19	17	16	18	19
yhteensä (kpl) sammaanlagt (st)	13598	13658	13673	13678	13651	13550	13536	13517	13686
metsämaata (ha) skogsmark	468803	468435	467434	465640	460900	465557	456507	456687	458539
	Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift								
kpl - st	3581	3648	3698	3697	3719	3746	3823	3860	3690
metsämaata (ha) skogsmark	7222	7443	7525	7859	8039	8106	8293	8908	7993
	Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt								
kpl - st	17179	17306	17371	17375	17370	17296	17359	17377	17376
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	476025	475878	474959	473499	468939	473663	464800	465595	466532
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	27,71	27,50	27,34	27,25	27,00	27,39	26,78	26,79	26,85

Liitetaulukko 8. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Etelä-Savon metsälautakunnassa.

Bilagetabell 8. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Södra Savolax skogsnämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Etelä-Savo - Södra Savolax

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	395	398	412	423	437	437	452	457	631
5 - 19,9	6010	6049	6103	6119	6166	6193	6237	6242	6282
20 - 49,9	6291	6301	6279	6264	6275	6246	6271	6259	6228
50 - 99,9	2569	2594	2600	2622	2595	2604	2625	2624	2613
100 - 199,9	808	809	801	796	774	778	773	768	757
200 - 499,9	131	130	125	122	109	101	109	105	106
> 500	16	13	13	20	17	19	17	21	20
yhteensä (kpl) sammaanlagt (st)	16220	16294	16333	16366	16373	16378	16484	16476	16637
metsämaata (ha) skogsmark	601796	607735	605513	614659	603145	604769	606524	604599	601054
	Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift								
kpl - st	3553	3655	3686	3676	3781	3827	3876	3933	3843
metsämaata (ha) skogsmark	7071	7348	7455	7577	7957	8033	8141	8301	7688
	Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt								
kpl - st	19773	19949	20019	20042	20154	20205	20360	20409	20480
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	608867	615083	612968	622236	611102	612802	614665	612900	608742
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	30,79	30,83	30,62	31,05	30,32	30,33	30,19	30,03	29,72

Liitetaulukko 9. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Etelä-Karjalan metsälautakunnassa.

Bilagetabell 9. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Södra Karelen skogsnämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Etelä-Karjala - Södra Karelen

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	426	462	454	468	474	475	496	502	730
5 - 19,9	7882	7891	7904	7902	7933	7918	7993	8017	8176
20 - 49,9	6095	6063	6067	6032	6008	5954	5924	5874	5835
50 - 99,9	1796	1824	1804	1814	1809	1805	1812	1801	1806
100 - 199,9	317	324	320	333	332	331	334	336	333
200 - 499,9	38	40	39	32	33	33	36	35	34
> 500	14	17	17	19	20	19	19	20	19
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	16568	16621	16605	16600	16609	16535	16614	16585	16933
metsämaata (ha) skogsmark	466178	475560	473047	472860	472023	468492	471093	475836	468249

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	5524	5698	5827	5964	6211	6288	6438	6641	6393
metsämaata (ha) skogsmark	12470	12734	12918	13181	13535	13667	13739	14001	12463

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	22092	22319	22432	22564	22820	22823	23052	23226	23331
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	478648	488294	485965	486041	485558	482159	484832	489837	480712
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	21,67	21,88	21,66	21,54	21,28	21,13	21,03	21,09	20,60

Liitetaulukko 10. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Itä-Savon metsälautakunnassa.

Bilagetabell 10. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Östra Savolax skogsnämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Itä-Savo - Östra Savolax

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	274	284	291	299	318	314	324	347	428
5 - 19,9	3906	3950	3931	3944	3967	3956	3990	3986	4021
20 - 49,9	3942	3915	3909	3882	3856	3814	3810	3799	3762
50 - 99,9	1287	1286	1285	1301	1282	1285	1291	1310	1317
100 - 199,9	402	397	392	387	392	388	385	397	399
200 - 499,9	75	74	72	77	68	67	72	70	66
> 500	19	18	19	23	19	17	18	24	20
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	9905	9924	9899	9913	9902	9841	9890	9933	10013
metsämaata (ha) skogsmark	357794	356636	355235	362918	353080	349423	351442	366046	349820

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	2095	2146	2186	2188	2243	2260	2287	2358	2303
metsämaata (ha) skogsmark	4230	4326	4402	4397	4539	4553	4639	4713	4446

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	12000	12070	12085	12101	12145	12101	12177	12291	12316
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	362024	360962	359637	367315	357619	353976	356081	370759	354266
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	30,17	29,91	29,76	30,35	29,45	29,25	29,24	30,17	28,76

Liitetaulukko 11. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Pohjois-Karjalan metsälautakunnassa.

Bilagetabell 11. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Norra Karelen skogsnämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Pohjois-Karjala - Norra Karelen

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	130	142	149	159	165	176	192	193	316
5 - 19,9	7647	7677	7706	7750	7735	7688	7738	7788	7949
20 - 49,9	7909	7871	7793	7787	7734	7714	7718	7619	7595
50 - 99,9	2888	2865	2946	2964	2920	2933	2945	2907	2944
100 - 199,9	665	662	661	660	660	678	673	682	710
200 - 499,9	148	148	158	149	141	145	144	146	147
> 500	28	26	35	27	25	29	26	32	36
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	19415	19391	19448	19496	19380	19363	19436	19367	19697
metsämaata (ha) skogsmark	721501	700022	751275	705783	695798	710136	704093	726629	719073

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	7070	7092	7251	7414	7648	7772	7960	8131	7974
metsämaata (ha) skogsmark	17580	17781	17651	18135	19864	19825	20239	20590	18836

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	26485	26483	26699	26910	27028	27135	27396	27498	27671
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	739081	717803	768926	723918	715662	729961	724332	747219	737909
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogbruksenheten	27,91	27,10	28,80	26,90	26,48	26,90	26,44	27,17	26,67

Liitetaulukko 12. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Pohjois-Savon metsälautakunnassa.

Bilagetabell 12. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Norra Savolax skogsnämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Pohjois-Savo - Norra Savolax

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	265	287	287	297	298	311	313	280	377
5 - 19,9	9586	9606	9647	9658	9670	9600	9666	8961	9702
20 - 49,9	9672	9636	9620	9599	9506	9442	9440	8930	9356
50 - 99,9	3523	3536	3543	3551	3545	3546	3590	3372	3581
100 - 199,9	1029	1030	1022	1017	996	1006	1001	960	1029
200 - 499,9	177	176	171	168	154	149	148	149	161
> 500	37	39	40	41	41	42	44	49	41
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	24289	24310	24330	24331	24210	24096	24202	22701	24247
metsämaata (ha) skogsmark	885044	891295	889439	895492	883489	884616	882579	864027	889453

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	5750	5907	6016	6169	6362	6490	6615	6307	6812
metsämaata (ha) skogsmark	14519	14773	14952	15232	15609	15865	16096	15323	16123

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	30039	30217	30346	30500	30572	30586	30817	29008	31059
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	899563	906068	904391	910724	899098	900481	898675	879350	905576
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogbruksenheten	29,95	29,99	29,80	29,86	29,41	29,44	29,16	30,31	29,16

Liitetaulukko 13. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Keski-Suomen metsälautakunnassa.

Bilagetabell 13. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Mellersta Finlands skogs nämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Keski-Suomi - Mellersta Finland

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	215	251	259	261	261	273	276	277	486
5 - 19,9	8038	8041	8053	8081	8101	8106	8126	8144	8292
20 - 49,9	7694	7693	7692	7644	7585	7564	7524	7535	7579
50 - 99,9	2975	3004	2984	3029	3022	3001	2977	2944	3007
100 - 199,9	1025	1035	1022	1017	1013	1004	1008	1014	1014
200 - 499,9	248	245	239	236	231	232	235	230	234
> 500	35	36	34	35	33	32	36	35	48
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	20230	20305	20283	20303	20246	20212	20182	20179	20660
metsämaata skogsmark	787087	795165	782080	784507	780086	776473	777154	774325	796620

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	5547	5768	5860	5998	6280	6375	6506	6618	6453
metsämaata (ha) skogsmark	13395	13701	13881	14179	14723	14840	15008	15281	13506

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	25777	26073	26143	26301	26526	26587	26688	26797	27113
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	800482	808866	795961	798686	794809	791313	792162	789606	810126
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	31,05	31,02	30,45	30,37	29,96	29,76	29,68	29,47	29,88

Liitetaulukko 14. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Etelä-Pohjanmaan metsälautakunnassa.

Bilagetabell 14. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Södra Österbottens skogs nämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Etelä-Pohjanmaa - Södra Österbotten

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
> 5	16	19	17	16	16	16	17	18	97
5 - 19,9	11727	11668	11650	11566	11462	11385	11428	11318	13096
20 - 49,9	8766	8764	8728	8729	8643	8629	8607	8582	8543
50 - 99,9	1978	1982	1988	2012	2008	1994	2012	2021	2017
100 - 199,9	315	318	313	311	333	331	334	331	341
200 - 499,9	59	61	61	60	57	57	58	56	55
> 500	27	27	26	27	28	28	27	26	26
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	22888	22839	22783	22721	22547	22440	22483	22352	24175
metsämaata skogsmark	630168	633029	629618	631013	630830	628108	629994	627027	641897

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	16708	16725	16792	16908	17065	16983	17141	17061	15293
metsämaata (ha) skogsmark	56103	56301	56361	56546	56837	56437	57005	57540	43863

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	39596	39564	39575	39629	39612	39423	39624	39413	39468
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	686271	689330	685979	687559	687667	684545	686999	684567	685760
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	17,33	17,42	17,33	17,35	17,36	17,36	17,34	17,37	17,38

Liitetaulukko 15. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Pohjanmaan metsälautakunnassa.

Bilagetabell 15. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Österbottens skogsänämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Pohjanmaa - Österbotten (ruotsinkielinen - svenskspråkig)

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	1	5	8	0	0	0	0	0	10
5 - 19,9	4310	4327	4332	4313	4407	4398	4418	4705	6233
20 - 49,9	5275	5284	5319	5237	5203	5191	5160	5188	5161
50 - 99,9	1013	1031	1022	1040	1012	1009	1007	1055	1063
100 - 199,9	105	115	111	120	120	120	126	124	126
200 - 499,9	21	17	18	17	19	20	20	21	21
> 500	5	8	7	9	6	6	6	7	7
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	10730	10787	10817	10736	10767	10744	10737	11100	12621
metsämaata (ha) skogsmark	313516	318265	317544	318456	315095	314951	314623	322060	336680

	Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift								
kpl - st	11315	11654	11594	11902	12834	12848	13057	13020	11454
metsämaata (ha) skogsmark	54546	55651	55480	55882	58765	58675	59459	56587	41298

	Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt								
kpl - st	22045	22441	22411	22638	23601	23592	23794	24120	24075
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	368062	373916	373024	374338	373860	373626	374082	378647	377978
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	16,70	16,66	16,64	16,54	15,84	15,84	15,72	15,70	15,70

Liitetaulukko 16. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Keski-Pohjanmaan metsälautakunnassa.

Bilagetabell 16. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Mellersta Österbottens skogsänämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Keski-Pohjanmaa - Mellersta Österbotten

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	0	0	0	1	0	0	0	0	4
5 - 19,9	3701	3695	3694	3671	3623	3618	3637	3639	4699
20 - 49,9	5758	5721	5707	5671	5640	5626	5600	5553	5515
50 - 99,9	1989	1976	1973	1998	1985	1990	1988	1999	1983
100 - 199,9	325	325	326	325	314	319	314	312	311
200 - 499,9	42	46	44	43	44	44	46	49	43
> 500	19	18	18	16	19	19	19	20	22
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	11834	11781	11762	11725	11625	11616	11604	11572	12577
metsämaata (ha) skogsmark	443261	443475	442777	440610	438065	438520	438119	438918	455548

	Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift								
kpl - st	6759	6824	6714	6766	6925	6978	7091	7129	6114
metsämaata (ha) skogsmark	31417	31734	29734	29742	30752	30574	30905	30864	20740

	Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt								
kpl - st	18593	18605	18476	18491	18550	18594	18695	18701	18691
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	474678	475209	472511	470352	468817	469094	469024	469782	476288
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	25,53	25,54	25,57	25,44	25,27	25,23	25,09	25,12	25,48

Liitetaulukko 17. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Kainuun metsälautakunnassa.

Bilagetabell 17. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Kajanalands skogsråd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Kainuu - Kajanaland

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	0	4	1	0	0	0	0	0	0
5 - 19,9	955	965	976	994	1030	1032	1063	1091	1391
20 - 49,9	3839	3829	3818	3817	3747	3730	3730	3676	3671
50 - 99,9	3813	3803	3797	3751	3719	3694	3704	3719	3702
100 - 199,9	937	942	941	957	989	982	970	1016	1011
200 - 499,9	145	137	138	142	147	143	147	164	154
> 500	38	37	35	37	33	32	33	34	34
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	9727	9717	9706	9698	9665	9613	9647	9700	9963
metsämaata (ha) skogsmark	600788	600630	598054	601856	601592	594462	596941	609211	611511

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	3613	3746	3824	4004	4289	4377	4528	4558	4430
metsämaata (ha) skogsmark	20243	20766	21051	21917	22983	23337	24194	23884	20774

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	13340	13463	13530	13702	13954	13990	14175	14258	14393
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	621031	621396	619105	623773	624575	617799	621135	633095	632285
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	46,55	46,16	45,76	45,52	44,76	44,16	43,82	44,40	43,93

Liitetaulukko 18. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Pohjois-Pohjanmaan metsälautakunnassa.

Bilagetabell 18. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Norra Österbottens skogsråd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Pohjois-Pohjanmaa - Norra Österbotten

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	0	6	5	5	0	0	0	0	2
5 - 19,9	2908	2906	2941	2963	2963	2921	2961	2987	4507
20 - 49,9	6368	6339	6317	6296	6248	6223	6217	6176	6150
50 - 99,9	3921	3949	3951	3942	3908	3876	3860	3836	3808
100 - 199,9	1035	1032	1037	1040	1033	1040	1047	1040	1049
200 - 499,9	144	142	140	140	134	132	129	135	137
> 500	40	39	37	36	39	38	39	39	37
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	14416	14413	14428	14422	14325	14230	14253	14213	15690
metsämaata (ha) skogsmark	733677	733050	733279	731143	727799	724308	723905	721828	735285

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	9491	9627	9794	10016	10405	10565	10934	11127	9866
metsämaata (ha) skogsmark	52631	52885	53667	54336	55557	55973	58065	59058	43985

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	23907	24040	24222	24438	24730	24795	25187	25340	25556
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	786308	785935	786946	785479	783356	780281	781970	780886	779270
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	32,89	32,69	32,49	32,14	31,68	31,47	31,05	30,82	30,49

Liitetaulukko 19. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Koillis-Suomen metsälautakunnassa.

Bilagetabell 19. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Nordöstra Finlands skogs nämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Koillis-Suomi - Nordöstra Finland

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	0	0	0	1	0	0	0	0	0
5 - 19,9	37	45	48	47	47	48	60	62	180
20 - 49,9	1193	1293	1320	1339	1349	1343	1384	1403	1794
50 - 99,9	2379	2817	2822	2814	2772	2756	2741	2731	2739
100 - 199,9	1793	2351	2372	2350	2322	2335	2303	2291	2247
200 - 499,9	161	252	269	263	265	301	312	308	315
> 500	16	22	20	20	20	25	26	27	23
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	5579	6780	6851	6834	6775	6808	6826	6822	7298
metsämaata (ha) skogsmark	632433	820611	822459	820660	801896	817114	795460	812156	809802

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	2403	2796	2857	3008	3169	3236	3392	3579	3314
metsämaata (ha) skogsmark	24279	27847	28509	29984	31470	30490	51103	55481	49523

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	7982	9576	9708	9842	9944	10044	10218	10401	10612
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	656712	848458	850968	850644	833366	847604	846563	867637	859325
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheter	82,27	88,60	87,66	86,43	83,81	84,39	82,85	83,42	80,98

Liitetaulukko 20. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan Lapin metsälautakunnassa.

Bilagetabell 20. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i Lapplands skogs nämnd enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Lappi - Lappland

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	0	2	2	1	0	0	0	0	0
5 - 19,9	1000	996	1002	988	1003	997	1010	1023	1496
20 - 49,9	3516	3239	3559	3469	3459	3398	3421	3450	3924
50 - 99,9	3905	3442	3826	3774	3742	3677	3694	3632	3591
100 - 199,9	2459	2248	2474	2472	2505	2511	2482	2588	2540
200 - 499,9	364	340	357	383	431	428	439	464	455
> 500	49	45	48	49	49	55	54	66	59
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	11293	10312	11268	11136	11189	11066	11100	11223	12065
metsämaata (ha) skogsmark	967254	876995	957188	907223	923863	949001	977519	1027545	1014884

Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift									
kpl - st	6023	5803	6567	7017	7260	7448	7772	8295	7866
metsämaata (ha) skogsmark	76825	74242	87249	91054	92837	95114	112528	116893	103368

Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt									
kpl - st	17316	16115	17835	18153	18449	18514	18872	19518	19931
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	1044079	951237	1044437	998277	1016700	1044115	1090047	1144438	1118252
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheter	60,30	59,03	58,56	54,99	55,11	56,40	57,76	58,64	56,11

Liitetaulukko 21. Yksityismetsälöiden lukumäärä ja metsämaan ala 1980-88 verohallituksen maatilarekisterin mukaan koko maassa.

Bilagetabell 21. Antalet privata skogsbruksenheter och arealen skogsmark på dessa 1980-88 i hela landet enligt skattestyrelsens gårdsbruksregister.

Koko maa - Hela landet

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988
metsälökoko (ha) storlek	Metsänhoitomaksua maksavat metsälöt tilakokoluokittain Skogsbruksenheter som betalar skogsvårdsavgift, enligt storleksklass								
< 5	4735	5162	5374	5283	5392	5420	5536	5571	8222
5 - 19,9	117914	118086	119183	118006	118047	117483	117882	117336	126185
20 - 49,9	102986	102815	103520	102561	101887	101391	101288	100385	101358
50 - 99,9	42022	42122	42794	42713	42398	42205	42323	42042	42297
100 - 199,9	13524	13893	14134	14112	14088	14131	14053	14170	14179
200 - 499,9	2354	2416	2427	2419	2400	2419	2470	2495	2506
> 500	462	457	472	485	466	477	484	533	523
yhteensä (kpl) sammanlagt (st)	283397	284951	287904	285579	284678	283526	284036	282532	295270
metsämaata (ha) skogsmark	10656059	10789480	10957083	10838121	10748995	10774553	10787297	10906149	10971874
	Ei metsänhoitomaksua maksavat metsälöt Skogsbruksenheter som inte betalar skogsvårdsavgift								
kpl - st	127647	130025	133702	134768	139315	140385	143162	144868	135938
metsämaata (ha) skogsmark	487335	490733	508006	515406	530359	532579	577930	586334	491466
	Metsälöitä kaikkiaan - Skogsbruksenheter totalt								
kpl - st	411044	414976	421606	420347	423993	423911	427198	427400	431208
metsämaata kaikkiaan (ha) skogsmark totalt	11143394	11280213	11465089	11353527	11279354	11307132	11365227	11492483	11463340
keskimääräinen metsälökoko (ha) genomsnittlig storlek på skogsbruksenheten	27,11	27,18	27,19	27,01	26,60	26,67	26,60	26,89	26,58

METSÄNTUTKIMUSLAITOS

THE FINNISH FOREST RESEARCH INSTITUTE

Tutkimusosastot — *Research Departments*

Maantutkimusosasto
Department of Soil Science

Suontutkimusosasto
Department of Peatland Forestry

Metsänhoidon tutkimusosasto
Department of Silviculture

Metsänjalostuksen tutkimusosasto
Department of Forest Genetics

Metsänsuojelun tutkimusosasto
Department of Forest Protection

Metsäteknologian tutkimusosasto
Department of Forest Technology

Metsänarvioimisen tutkimusosasto
Department of Forest Inventory and Yield

Metsäekonomian tutkimusosasto
Department of Forest Economics

Matemaattinen osasto
Department of Mathematics

Metsäntutkimusasemat — *Research Stations*

Parkanon tutkimusasema
Parkano Research Station
Os. — *Address:* 39700 Parkano, Finland
Puh. — *Phone:* (933) 82 912

Muhoksen tutkimusasema
Muhos Research Station
Os. — *Address:* Kirkkosaarentie, 91500 Muhos, Finland
Puh. — *Phone:* (981) 431 404

Suonenjoen tutkimusasema
Suonenjoki Research Station
Os. — *Address:* 77600 Suonenjoki, Finland
Puh. — *Phone:* (979) 11 741

Punkaharjun tutkimusasema
Punkaharju Research Station
Os. — *Address:* 58450 Punkaharju, Finland
Puh. — *Phone:* (957) 314 241

Ojajoen koeasema
Ojajoki Field Station
Os. — *Address:* 12700 Loppi, Finland
Puh. — *Phone:* (914) 40 356

Kolarin tutkimusasema
Kolari Research Station
Os. — *Address:* 95900 Kolari, Finland
Puh. — *Phone:* (9695) 61 401

Rovaniemen tutkimusasema
Rovaniemi Research Station
Os. — *Address:* Eteläranta 55
96300 Rovaniemi, Finland
Puh. — *Phone:* (960) 15 721

Joensuun tutkimusasema
Joensuu Research Station
Os. — *Address:* PL 68
80101 Joensuu, Finland
Puh. — *Phone:* (973) 1514 000

Kannuksen tutkimusasema
Kannus Research Station
Os. — *Address:* PL 44
69101 Kannus, Finland
Puh. — *Phone:* (968) 71 161

Ruotsinkylän jalostuskoeasema
Ruotsinkylä Field Station
Os. — *Address:* 01590 Maisala, Finland
Puh. — *Phone:* (90) 824 420

- No 729 Oksanen-Peltola, Leena: Eteläsuomalaisen VT-männikön uudistamisvaihtoehtojen yksityistaloudellinen edullisuusvertailu.
Profitability comparisons of some regeneration alternatives of Vaccinium type pine stands in private forests of southern Finland.
- No 730 Metsätilastollinen vuosikirja 1988.
Yearbook of Forest Statistics, 1988.
- No 731 Hynynen, Jari & Kukkola, Mikko: Harvennustavan ja lannoituksen vaikutus männikön ja kuusikon kasvuun.
Effect of thinning method and nitrogen fertilization on the growth of Scots pine and Norway spruce stands.
- No 732 Pajuoja, Heikki: Suomen puunkäyttö ja poistuma 1986–1987.
Wood utilization and total drain in Finland 1986–1987.
- No 733 Saksa, Timo: Männyn taimikoiden tila auras- ja äestysaloilla Etelä-Savossa.
State of Scots pine plantations in ploughed or harrowed reforestation areas in central Finland 1986–1987.
- No 734 Korhonen, Kari T: Puutavaralajijakauman arvioinnin luotettavuus valtakunnan metsien inventoinnissa.
Reliability of estimation of timber assortment distribution in National Forest Inventory of Finland.
- No 735 Salonen, Tommi & Oja, Seppo: Metsäntutkimuslaitoksen julkaisut 1988.
Abstracts of publications of the Finnish Forest Research Institute, 1988.
- No 736 Poikajärvi, Helena, Sepponen, Pentti & Varmola, Martti (toim.): Tutkimus luonnonsuojelualueilla.
Research activities on the nature conservation areas.
- No 737 Lyly, Olavi & Kurkinen, Hannu: Fenoksiherbisidit ja glyfosaatti kasveissa. Kirjallisuuskatsaus.
Phenoxy herbicides and glyphosate on plants. Literature review.
- No 738 Raulo, Jyrki & Hokkanen, Tatu: Harmaa- ja tervalepän karikesato.
Litter fall of *Alnus incana* and *Alnus glutinosa*.
- No 739 Ripatti, Pekka & Reunala, Aarne: Yksityismetsälöiden lukumäärän kehitys rekisteritietojen perusteella.
Utvecklingen av antalet privata skogsbruksenheter på basen av registeruppgifter.
Development of the number of private forest holdings in Finland.